

KRONIEK

BEELDENDE KUNSTEN

KUNST VAN HEDEN

Deze belangrijkste Belgische kunstvereniging (de nationale algemeene groepeeringsen natuurlijk niet te na gesproken) en wier lijst van leden en beschermende leden gansch het antwerpsch mæcenaat omvat, heeft te Antwerpen in de stedelijke feestzaal een merkwaardige tentoonstelling georganiseerd. De eereden van Kunst van Heden zijn R. Baseleer, Walter Vaes, James Ensor, Georges Minne, Gustaaf van de Woestijne, Hyppoliet Daeye, Constant Permeke, Emiel Floors, A. Delaunois en Gustaaf De Smet, met één woord de grooten.

Van Ensor, wiens tachtigste verjaardag dit jaar wordt gevierd, werd een kleine retrospectief gegeven. Op dezelfde wijze werden herdacht Henri de Braekeleer, die vóór een eeuw geboren werd, baron Laermans en Fritz van den Berghe, die in het verlopen jaar overleden zijn.

De stedelijke feestzaal is groot, maar vier retrospectieven en daarbij nog werk van Baseleer, Brusselmans, Buyle, Daeye, Dasnoy, Delaunois, Delvaux, Jaspers, Kho Khiem Bing, Georges Minne, W. Paerels, Permeke, Schirren, Tjigtgat, Vaes, Van Dyck, Van Overstraeten, J. Vinck, daarbij dan nog beeldhouwwerk, hoe klein ook, van George Grard, Oscar Jaspers, Charles Leplae, H. van Albada, Nand van Itterbeeck en Ernest Wynants, stellen organisatoren voor de delicate opgaaft, de

grooten elkander niet te laten verdringen en de kleinen niet te laten verpletteren.

Kritiek is dan gemakkelijk te leveren. Zij kan dadelijk zinspelingen maken op den naam der vereniging, die als hoofdschotel het werk van drie overledenen en een tachtigjarige aanbiedt, maar zij zou dan vergeten dat Kunst van Heden (de Fransche benaming „L'art contemporain" is minder vatbaar voor verenging) bestaat sinds 1905, dat dus een deel van haar heden in het verleden ligt en dat zij dit verleden zeer terecht als een heden blijft beschouwen. Overigens voelde al wie deze tentoonstelling zonder animositeit van bijgedachten bezocht, niets voor dergelijke critische spitsvondigheden. Hij gaf zich argeeloos over bij een twintigtal schilderijen van De Braekeleer en evenveel etsen en teekeningen.

Ik twijfel niet aan de vereering welke Antwerpen dezen neef van zijn historieschilder baron Leys toedraagt. Zooals allen die groot zijn door een ontstellenden eenvoud, is hij vergroeid met, doortrokken van het plaatselijke en actueele, dat door de universeele genieën altijd het eerst wordt afgeworpen. De Braekeleer kan uren lang den „gestampten Antwerpenaar" boeien, die niet weten zou wat kunst is, maar hem met diepe verteedering hoort vertellen hoe het er dat jaar daar en daar nog uitzag. Ik twijfel er echter wel aan of Europa, dat hem nochtans kent en bewondert, wel reeds weet hoe groot deze schilder eigenlijk is. Sedert dit kleine schuchtere